

Czwarte Piętro

 INSTYTUT
PEDAGOGIKI
APS

Pismo Instytutu Pedagogiki
Nr 8(12)/2023

W numerze m.in.:

- Relacje z wydarzeń
- Wywiad z prof. Anną Odrowąż-Coates
- Felieton dra hab. Marka Siwickiego, prof. APS
- Kilka słów o specjalnościach na kierunku pedagogika

Spis treści

Tytulem wstępu...

Od Dyrekcji Instytutu Pedagogiki 3

Sami o sobie

Nowi pracownicy Instytutu Pedagogiki 4
dr Izabela Mikołajewska..... 4
mgr Agnieszka Sztuk 4
mgr Monika Chróścicka-Wnętrzak 5
Nasi pracownicy – Zakład Kulturowych
Podstaw Pedagogiki Ogólnej 5
dr hab. Andrzej Ciążela, prof. APS 5
dr Agnieszka Zamarian..... 6
dr Elżbieta Strutyńska-Laskus 6
dr Dorota Jankowska 7
dr Marlena Grzelak-Klus 8
dr Ewa Dąbrowa 8

Portret Człowieka

Refleksje na temat: *Moja droga
do profesury* 9

Dzieje się

W telegraficznym skrócie... 13
Za nami... 13
Przed nami... 14
Konferencja „Trajektorie rozwoju
zdolności” 15
Warszawska Nagroda Edukacji
Kulturalnej..... 16
Żywa Biblioteka..... 17
Wieczór Planszówek 19
Poetyckie Światy Wisławy Szymborskiej.
Pożegnanie Roku Naszej Noblistki 20
Nowe przestrzenie w budynku D 21
ERASMUS+ dla pracowników 22
Nasze publikacje 24
Pociąg do specjalności 26

Spotkania w drodze

Trzęsienie ziemi, wybory i cyrk 31

Kącik pani Dorotki

Ważne terminy 34

Redakcja

Anna Górka-Strzałkowska

Magdalena Bogdańska-Maciak

Magdalena Ostolska

Beata Szurowska

Maria Trzcńska-Król

e-mail: 4pietro@aps.edu.pl

Od Dyrekcji Instytutu Pedagogiki

Trudno uwierzyć, że za kilka dni czeka nas przerwa świąteczna, a zaledwie trzy miesiące pomieściły tyle wydarzeń, opisanych elektronicznymi piórami naszych redaktorek i ich „terenowych” korespondentów/korespondentek. Jesień i początek zimy przyniosły wiele nowego – dołączyły do naszego instytutowego zespołu nowe osoby (cieszymy się, że jesteście z nami!), które zajęły miejsce tych odchodzących na emeryturę (nie zapominajcie o nas 😊), przybyło nam publikacji, stopni i tytułów naukowych (przeczytajcie koniecznie wywiad z naszą koleżanką Anną Odrowąż-Coates o jej drodze do profesury), dydaktycznych i organizacyjnych doświadczeń. Cieszymy się więc tą obfitością i nie zważając na grudniowe ciemności, wyglądamy kolejnego, dobrego, pełnego sukcesów nowego roku 2024. A w trakcie świątecznego odpoczynku – zaglądamy od czasu do czasu do „Czwartego Piętra” 😊

dr hab. Danuta Uryga, prof. APS

Nowi pracownicy Instytutu Pedagogiki

Fot. archiwum Izabeli Mikołajewskiej

dr Izabela Mikołajewska

Czwarte piętro, Instytut Pedagogiki, a szczególnie Zakład Dydaktyki i Pedagogiki Medialnej to dla mnie miejsca wyjątkowe, z którymi jestem związana od czasu rozpoczęcia studiów doktoranckich w 2012 roku. To miejsca, w których dzięki wielu wspaniałym ludziom lubię spędzać czas, sprzyjające rozwojowi moich zainteresowań badawczych. Uwielbiam podróżować, poznawać nowe kraje, kultury i obyczaje. Wielka Brytania i Stany Zjednoczone to kraje, do których lubię wracać, których wciąż jestem ciekawa.

mgr Agnieszka Sztuk

Zawsze myślałam o sobie, że jestem aktorką i reżyserką. Od października uczę się także myśleć o sobie jako o wykładowczyni i jest to miłe uczucie. Z Akademią współpracuję już od trzech lat, ale dopiero od października to miejsce zaczyna być coraz bardziej moje i coraz bardziej nasze.

Już na studiach zachwyliła mnie praca nad głosem i ten zachwyt został ze mną do dziś. Jestem szczęśliwa, gdy w trakcie ćwiczeń ze Studentami usłyszę u kogoś „nowy głos”, który często jest radosnym zaskoczeniem nawet dla jego właściciela. Praca z ludźmi, dzielenie się doświadczeniem, poświęcanie im uwagi przynosi mi ogromną satysfakcję. Potencjał teatru i przygotowania aktorskiego jest ogromnie przydatny w pracy pedagogów. Należy z niego korzystać i uczyć tego studentów.

Jako dziecko oglądałam wiele polskich filmów i seriali. Miałam to szczęście, że ich bohaterowie pojawili się kilkanaście lat później w moim realnym życiu zawodowym. Janosik, czyli Marek Perepeczko, to pierwszy mój dyrektor w teatrze w Częstochowie, gdzie zaczęłam pracę zaraz po studiach. Z Kobieta Pracującą, czyli Ireną Kwiatkowską, miałam szczęście dzielić garderobę w Teatrze Polskim

w Warszawie. Adam Hanuszkiewicz nauczył mnie dyscypliny, Andrzej Łapicki wrażliwości na słowo, a Wiesław Michnikowski pracy nad piosenką. Wszyscy oni są dla mnie wielkimi autorytetami i wzorami pedagogów. Chcę dzielić się z innymi tym, czego się od nich nauczyłam. Akademia Pedagogiki Specjalnej to dla mnie zupełnie nowa karta, rola zawodowa, przygoda, na którą czekałam i bardzo się cieszę, że przysłała.

Fot. archiwum Agnieszki Sztuk

Fot. archiwum Moniki Chróścickiej-Wnętrzak

mgr Monika Chróścicka-Wnętrzak

Moje zainteresowania naukowe obejmują metodologię badań socjologicznych, nowe technologie w obszarze badań społecznych oraz socjologię kultury. Interesują mnie także kreatywność, strategie komunikacji i marketing, analizowane w perspektywie socjologicznej, co bezpośrednio wynika z mojego dotychczasowego doświadczenia zawodowego. W sferze prywatnej poświęcam uwagę folklorowi, popkulturze, polityce i biznesowi. Zwiedzam skanseny, cmentarze i muzea zabawek w Polsce i na świecie. W planach mam podróże na Spitsbergen, do Japonii i Chile. Marzę o locie w kosmos i wystąpieniu na TEDx-e.

Nasi pracownicy

*Tym razem w cyklu prezentujemy sylwetki pracowników
z Zakładu Kulturowych Podstaw Pedagogiki i Pedagogiki Ogólnej*

*dr hab. Andrzej Ciężela, prof. APS,
kierownik Zakładu Kulturowych Podstaw
Pedagogiki i Pedagogiki Ogólnej*

Portret własny oczami dra hab. Andrzeja Ciężeli, prof.

Z urody coraz mniej, jakby powiedziała Maria Czubaszek, nachalny. Ponieważ aktualne zdjęcia pasowałyby raczej na Halloween niż na okres przedświąteczny, przesyłam swój ostatnio odnaleziony duchowy portret ukazujący wyjątkowo trafnie obszar moich poszukiwań i dążeń. Jak widać na załączonym obrazku, kieruje mną dążenie do syntezy wielkiej renesansowej humanistycznej tradycji ze współczesnością, otwartej na ekologię, kulturę masową, posthumanistyczną wrażliwość na prawa zwierząt, globalizację itd. Życie jest, w moim rozumieniu, wędrówką i gromadzeniem doświadczeń oraz dialogiem z otaczającym światem, co staram się realizować na gruncie pedagogiki ogólnej i historii polskiej pedagogiki.

dr Agnieszka Zamarian

Pracuję w naszej uczelni od 20 lat. Od początku związana jestem z Instytutem Pedagogiki i z zespołem, który tworzy jednostkę funkcjonującą dziś pod nazwą Zakład Kulturowych Podstaw Pedagogiki i Pedagogiki Ogólnej.

Moje zainteresowania naukowe dotyczą m.in. edukacji tanatologicznej oraz zarządzania klasą szkolną. Aktualnie otwieram się na nowe obszary badawcze związane z edukacją międzykulturową.

Pełnię funkcję doradcy studentów, opiekuna praktyk na specjalności animacja społeczno-kulturowa oraz kierownika tej specjalności.

W pracy w APS doceniam sporą dozę autonomii – zarówno w zakresie aktywności badawczej, jak i dydaktycznej. Duże znaczenie ma dla mnie fakt, że to nie tylko przestrzeń na relacje zawodowe, ale również na przyjaźń i życzliwe koleżeństwo.

W życiu osobistym uwielbiam spędzać czas z rodziną, zarówno tą, którą tworzę wraz z mężem i dwójką dzieci (14-letnim Mikołajem i 10-letnią Olgą), jak i z całkiem liczną rodziną pochodzenia. Odnajduję radość we wspólnych podróżach. Chętnie jeżdżę nad morze, w góry lub na tzw. city-breaki, byle razem, byle w dobrym

Fot. archiwum Agnieszki Zamarian

towarzystwie. Staram się dbać o relacje z przyjaciółmi, bliskimi koleżankami i znajdować czas na spotkania z nimi. Gdy zamarzy mi się cisza i spokój, zaszywam się w ogrodzie i odprężam przy fizycznej robocie przy roślinach.

dr Elżbieta Strutyńska-Laskus

Fot. archiwum Elżbiety Strutyńskiej-Laskus

Obszar moich naukowych dociekań wpisuje się w zakres nauk społecznych. Podstawową dyscypliną jest pedagogika. Badania obejmują obszary problemowe pedeutologii i pedagogiki pracy. Podejście takie jest związane zarówno z moimi zainteresowaniami badawczymi, jak i wykształceniem, łączącym naukę o administracji z pedagogiką. Z metaperspektywy pedeutologicznej moją uwagę zajmują trzy konteksty działań edukacyjnych: kulturowy determinant działania/zachowania nauczycieli, funkcjonowanie zawodowe nauczycieli, metodologia badań. Większość prowadzonych przeze mnie badań jest osadzona w podejściu empirycznym o charakterze ilościowym. Jednocześnie w mojej praktyce badawczej znajdują się również badania związane z paradygmatem interpretatywnym.

W wolnym czasie relaksuję się, czytając kryminały oraz uczęszczając na zajęcia fitness. Lubię jazdę na rowerze, która daje mi możliwość odkrywania piękna otaczającej mnie przyrody.

W ostatnim czasie ćwiczę z Rexem różne komendy. Nie wyobrażam sobie dnia bez wypicia filiżanki czarnej kawy.

dr Dorota Jankowska

*Portret oczami Doroty Jankowskiej
Fot. Pixabay*

Urodziłam się i wychowałam na obrzeżach małego miasteczka – Góry Kalwarii. Tam skończyłam szkołę podstawową. Dzieciństwo wspomina się zazwyczaj jak „bajki z mchu i paproci”... Doświadczylam czułości domu rodzinnego, wolności zabaw w rówieśniczej „hordzie”, prowincjonalnego klimatu, gdzie każdy zna każdego. To było najlepsze, co mogło mi się przydarzyć.

Potem postanowiłam zostać nauczycielką. Skończyłam rewalidację w naszej Akademii (wówczas WSPS) i – równolegle – pedagogikę ogólną na UW. Promotorka mojej pracy magisterskiej na WSPS, Pani Profesor Eugenia Dąbrowska, doceniła to moje pedagogiczne zacięcie i otworzyła możliwość pracy na uczelni. To było najlepsze, co mogło mi się przydarzyć.

Stosunkowo szybko okazało się, że nieźle radzę sobie w różnych zadaniach dotyczących organizacji procesu kształcenia. Zapewne dlatego,

że moją wieloletnią kierowniczką macierzystej Katedry była Pani Profesor Danuta Gielarowska, specjalistka w obszarze szkolnictwa wyższego. To Ona wprowadziła mnie w kwestie budowania programów, regulacji prawnych łączących się ze szkolnictwem wyższym, badań procesu kształcenia akademickiego. Kiedy powstał Instytut Pedagogiki, Pan Dyrektor – Profesor Franciszek Szlosek – zaproponował mi stanowisko swojego zastępcy. Nie wiem, jakim zastępcą byłam, ale na pewno pierwszym zastępcą dyrektora, jakiego Instytut w ogóle miał. To było najlepsze, co mogło mi się przydarzyć.

Zbierane doświadczenia skutkowały kolejnymi funkcjami (pełnomocnika rektora ds. jakości, prodziekana, dyrektorki studiów), które pochłaniały czas, ale też przynosiły satysfakcję. Stanowiły drogę rozwoju, jakby trochę obok tej klasycznej ścieżki awansu naukowego. Z perspektywy myślę, że... to było najlepsze, co mogło mi się przydarzyć.

Równolegle do pracy na uczelni rozwijałam się „rodzinnie” w rolach żony i matki dwóch synów. Odkrywałam wraz z nimi nowe obszary działań, niedostępnych w warunkach mojego dzieciństwa. Przekonałam się, że można, mając 40+, nauczyć się ścigać się na nartach i jeździć konno. No i oczywiście rozwinęłam umiejętności kucharki, pielęgniarki, praczki i sprzątaczk. A jednak to było najlepsze, co mogło mi się przydarzyć.

Mam rozległe i ambitne plany. Będę robić to, co zawsze kochałam, a na co ostatnimi laty brakowało mi czasu. W perspektywie mam więc przeczytanie 1000 książek, jeżdżenie po całej Polsce na ciekawe wydarzenia teatralne, zdobycie kilku całkiem sporych gór, zorganizowanie ruchu aktywnych i pomocnych... Tak, emerytura to najlepsze, co może mi się jeszcze przydarzyć ☺

dr Marlena Grzelak-Klus

Jestem pedagogiem zakorzenionym w pedagogice specjalnej z racji wykształcenia, ale przede wszystkim jestem nauczycielem akademickim pracującym ze studentami od 1998 roku. Mają Mistrzynią jest i była prof. Danuta Gielarowska.

Ważnym wyborem życiowym i zawodowym stała się dla mnie praca z ludźmi, którzy chcą się uczyć tak jak ja. Dzielenie się wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem ze studentami animacji społeczno-kulturowej, pedagogiki czy pedagogiki specjalnej, słuchaczami studiów podyplomowych w zakresie przygotowania pedagogicznego, kursantami TZA czy koleżankami i kolegami w pracy, także przy okazji działania CDD, okazało się dla mnie ważnym i satysfakcjonującym wyzwaniem.

Od 12 lat pracuję w Akademii na rzecz doskonalenia jakości kształcenia. Od 6 lat jestem wiernym współpracownikiem Międzynarodowego Forum Nowatorstwa Pedagogicznego organizowanego przez MSCDN w Warszawie.

Prywatnie – od 28 lat jestem żoną, od 27 lat matką, mam dwóch synów i dwie córki, od 13 lat opiekunką rudej suni rasy kundel w typie jack

Fot. archiwum Marleny Grzelak-Klus

russell terier. Kocham, staram się mądrze, ludzi, zwierzęta i góry! W czasie wakacji próbuję przedeptać polskie góry począwszy od strony zachodniej – punktem orientacyjnym, od którego zacznę dalszą wędrówkę, jest Kotlina Kłodzka. Relaksuję się, zajmując się warzywniakiem i ogrodem oraz robiąc przetwory z tego, co wyrosło. Lubię prowadzić auto i rozwiązywać zagadki kryminalne.

dr Ewa Dąbrowa

Fot. archiwum Ewy Dąbrowy

Z Akademią związana jestem w pełni od 2003 roku (choć współpraca rozpoczęła się trzy lata wcześniej).

Prowadzę badania w obszarze pedagogiki społecznej, socjologii edukacji i pedagogiki porównawczej. Koncentrują się one wokół zagadnień związanych z edukacją i wsparciem specjalistycznym osób z doświadczeniem migracyjnym i osób o różnym pochodzeniu kulturowym, kompetencji międzykulturowych oraz integracji społeczno-kulturowej. Ważnym aspektem moich dociekań badawczych jest przestrzeganie i wzmacnianie praw człowieka w środowisku edukacji formalnej i nieformalnej, przeciwdziałania dyskryminacji i wzmacniania pozytywnego rozwoju. Fascynuje mnie świat społeczny i przyrodniczy. Uwielbiam teatr, literaturę (szczególnie poezję, biografie i kryminały medyczne), historię, żeglarsstwo (oraz inne sporty wodne i lądowe), podróże dalekie i bliskie, języki. Gdyby nie fakt, że czas nie jest rozciągliwy, chciałabym robić wiele innych rzeczy...

Refleksje na temat: *Moja droga do profesury*

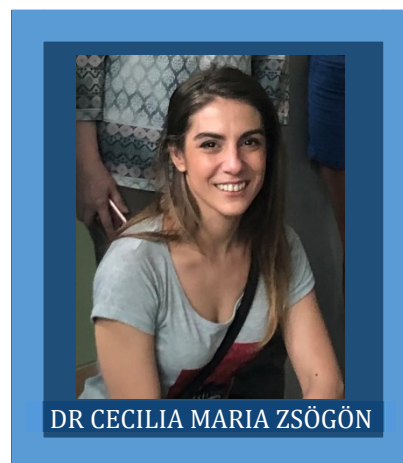

PROF. DR HAB. ANNA ODROWĄŻ-COATES

Cecilia Maria Zsögön: Aniu, przepraszam za tę uwagę, ale wydaje mi się, że jesteś jednym z młodszych profesorów tytularnych Instytutu Pedagogiki APS. W wieku 26 lat obroniłaś pracę doktorską na UG, w wieku 29 lat podjęłaś pracę w APS, potem macierzyństwo i habilitacja w 2016 roku, profesura w wieku lat 44. Myślę, że wiele osób ciekawi, jak to zrobiłaś. I może – jak to zrobiłaś tak szybko?

Anna Odrowąż-Coates: To jest bardzo zabawna uwaga, bo w Polsce raczej nie rozmawiamy o wieku kobiet, to jest temat, którego

Wywiad z **prof. dr hab. Anną Odrowąż-Coates**, prorektorem ds. rozwoju i pełnomocnikiem rektora ds. kontaktów międzynarodowych naszej Uczelni przeprowadziła dr Cecilia Maria Zsögön, sekretarz Katedry UNESCO im. Janusza Korczaka.

DR CECILIA MARIA ZSÖGÖN

się unika 😊 i myślę, że roztrząsanie wieku nie ma większego znaczenia. Wydaje mi się, że po prostu zmieściłam się w okresach czasowych, jakie kiedyś wyznaczano na poszczególne stopnie awansu. Fakt faktem, nie planowałam nigdy kariery naukowej, ale zawsze byłam i jestem pasjonatką życia, pasjonatką tematów badawczych. Wiele rzeczy mnie ciekawi i wciąż. Bardzo lubię prowadzić badania naukowe, rozmawiać z nowo poznanymi ludźmi, ogromną radość sprawia mi współpraca międzynarodowa. Czuję, że te rzeczy bardzo mnie rozwijają, a zatem realizuję je z pasją i prawdziwą satysfakcją. Dla mnie to ważne, że wyjście do pracy jest nagrodą, a nie karą. Prawie zawsze jadę na APS z radością i wyczekiwaniem.

C.M.Z.: No ale jak to się ma do tematu naszej rozmowy?...

A.O.C.: Uważam, że to odnosi się do tego tematu. Jeśli coś sprawia nam satysfakcję, to też łatwiej nam przychodzi. Przeszkody i porażki,

*„Od porażki do porażki
z jednakowym entuzjazmem”**

których było i jest cały czas wiele, stanowią wówczas lekcje życiowe, pomagają w przeformułowaniu, przeorganizowaniu, a czasem przewartościowaniu pewnych spraw, nie są postrzegane jako osobiste katastrofy. Pozostaje chęć do działania.

C.M.Z.: Przepraszam, ale mam wrażenie, że nadal krążysz wokół tematu i nie dotykasz sedna sprawy. Sądzę, że wszyscy są ciekawi, jak w tak młodym wieku zostaje się profesorem.

A.O.C.: Przepraszam za te wcześniejsze dygresje, ale one naprowadzają na meritum. Trzeba dużo pracować. Ale jeśli praca jest radością, przyjemnością, to nie jest udręką. Fakt, że czasem nawarstwia się dużo zadań i czuję się bardzo zmęczona. Ostatnio nawet popłakałam się, nie mogąc wyjechać z warszawskiego korka po dzieci do szkoły. Po obronie na UW wyjazd z centrum miasta zajął mi dwie godziny. Dzieci czekały w szkole, potem „na mieście” w Piasecznie, było zimno, ciemno, bardzo się martwiłam, że uznają mnie za najgorszą matkę świata. Nie było mnie w domu 4 dni i jeszcze nie zdołałam ich odebrać o przyzwoitej porze ze szkoły... Takie momenty są dla mnie trudne – kiedy widzę, że zawalam „obowiązkami” domowe, choć zdarza się, że dzieje się tak z przyczyn ode mnie niezależnych. I to jest pewien paradoks: nie

KOBIETY WSPIERAJĄ KOBIETY

Świętujemy swoje sukcesy rodzinne i zawodowe

FIND A „WINGMAN” (ZNAJDŹ SKRZYDŁOWEGO)

Wyjazdowe „team building”

pozwoliłabym sobie, by zawalić w taki sposób spotkanie zawodowe. To jest słabe.

C.M.Z.: Aniu, przepraszam, ale według mnie nadal unikasz odpowiedzi na moje początkowe pytanie...

A.O.C.: Cóż, myślę, że ta odpowiedź jest gdzieś między wierszami, między miotaniem się między rolami społecznymi: mamy i aspirującej naukowczynie/wykładowcy APS. Bardzo w tym miotaniu się pomaga mi atmosfera w pracy, w naszej Katedrze, w naszym Instytucie. Bardzo pomogło mi wsparcie zarządu Akademii. Miałam trudny i dość rozciągnięty w czasie epizod, i czuję ogromną wdzięczność i lojalność wobec naszej Pani Rektor, że mnie niejako uratowała z tej trudnej dla mnie sytuacji. Gdyby nie jej życzliwy gest, prawdopodobnie pracowałabym już gdzieś indziej, a bardzo bym tego żałowała, bo pracuję z fantastycznymi ludźmi, których prawdziwie doceniam i lubię. Myślę, że właśnie ta sieć wsparcia, każdy zespół grantowy, każdy zespół zadaniowy, a przede wszystkim najbliższy mi zespół ludzi z Katedry Pedagogiki Społecznej i – szerzej – z naszego Instytutu sprawił, że mogłam się rozwijać i znaleźć siłę na to, by podejmować ryzyko.

Pewne ryzyko jest zawsze i w każdej sytuacji, także w momencie wnioskowania o awans naukowy. Mam to szczęście, że znajduję oparcie w zespole, który, jakby się nie powiodło, po prostu mnie przytuli i powie: „Spróbuj jeszcze raz za jakiś czas, pomożemy Ci, dasz radę!”. To są bardzo ważne słowa, to są bardzo ważne momenty. Można lekko niwelować to ryzyko, prosząc o poradę i konsultację bardziej doświadczonych kolegów i koleżanki, by ocenili nasz dorobek, by pomogli podjąć decyzję – czy to jest dobry moment, czy jeszcze trzeba coś dozbierać, poczekać. Można też niwelować ryzyko, starając się wpisać w zasady obecne i wcześniejsze, starając się spełnić wszystkie kryteria zarówno obecne, jak i poprzednie – tak, by przyzwyczajeni do czegoś recenzenci byli usatysfakcjonowani. Wiem, że to jest takie typowe dla kobiet, że czują, że muszą spełnić wszystkie kryteria, by móc aplikować. Ja miałam taki moment, że poczułam, że albo teraz, albo nigdy, bo osiągnęłam w swojej własnej uczciwej ocenie pułap swoich możliwości, więcej i lepiej już nie umiem. Jak się nie uda, to trudno. Zaryzykowałam. W podjęciu ryzyka pomogły mi oceny bardziej doświadczonych profesorów, którzy wstępnie ocenili mój dorobek i również podjęli pewne ryzyko, wyrażając

pozytywne opinie do dalszych procedur. Ryzyko podjęła też Pani Rektor, inwestując opłatę za recenzje RDN, która jest bliska 15 000 zł. To spora kwota dla naszej uczelni i jestem wdzięczna, że zaufała moim kompetencjom i ocenie własnych możliwości.

C.M.Z.: A jak już to wszystko, co trzeba, zgromadziłaś i złożyłaś – co było dalej?

A.O.C.: Przygotowanie dorobku oraz napisanie autoreferatu zajęło mi całe wakacje. Potem jeszcze wielokrotne zastanawianie się i poprawianie. Z biciem serca jechałam pod Pałac Kultury z dokumentacją. Nigdy wcześniej nie byłam tak zdenerwowana. Następnie z pewnym niepokojem wyczekiwałam recenzji nieznanymi mi wcześniej Profesorów oraz Osób, których liczba cytowań czy przeogromny dorobek zatrzaża. Miałam dużo szczęścia, że moja praca została doceniona i uzyskała jednogłośnie poparcie. Potem odbyły się dwa głosowania w RDN i oczekiwanie na podpis Prezydenta. Cały proces był dość długi i nieco niepokojący na każdym etapie, ale teraz potwierdzam, że czasem warto podjąć ryzyko. Ważne, byśmy my sami byli pewni, że spełniamy kryteria.

C.M.Z.: A jak to zrobić, żeby wszystko zebrać, żeby te kryteria spełnić? Co Ci najbardziej pomogło?

A.O.C.: W moim dorobku bardzo duże znaczenie odegrały kontakty międzynarodowe, próby pisarskie poza Polską, wyjazdy, konferencje, projekty w zespołach międzynarodowych, staże badawcze i inne wizyty w uczelniach zagranicznych. Sądzę, że taka ekspozycja zewnętrzna bardzo sprzyja mojemu rozwojowi i została doceniona w ocenach. Podsumowując, jeśli miałabym coś doradzać, to faktycznie trzeba się napracować. Ten etap sam z siebie nie przyjdzie. Bardzo pomocne są wszelkie sieci, kontakty, do których tworzenia konieczne są wyjazdy oraz gotowość i obecność podczas wizyt gości w naszej uczelni. Bardzo ważne jest wsparcie wewnętrzne zespołów, w jakich się obracamy, w jakich funkcjonujemy oraz naszych koleżanek i kolegów z uczelni – w szerszym znaczeniu. W awansie naukowym faktycznie ważne są badania naukowe oraz umiejętności ich prezentacji w publikacjach. Osiągnięcia dydaktyczne też są brane pod uwagę, tak jak i pełnione funkcje oraz zdolności organizacyjne, ale z pewnością element naukowy jest wiodący.

DO IT TOGETHER TEAM WORK

Zaczęło się od wspólnej książki „Kobiety przestworzy”, a potem już wiele wspólnych projektów...

C.M.Z.: I jak się teraz czujesz? Czy coś się zmieniło dla Ciebie po awansie?

A.O.C.: Odczuwam jeszcze większą satysfakcję z dobrze wykonanego zadania i widzę, że dodało mi to osobiście większych skrzydeł i energii do dalszych działań. Te swoje odrestaurowane skrzydła chciałabym wykorzystać dla dobra wspólnoty i dla wsparcia młodszych stażem kolegów i koleżanek. Na pewno nie jest to taki moment, kiedy można już nic nie robić. Wręcz przeciwnie... Mam wrażenie, że czas przyspiesza z każdym rokiem, a teraz pojawia się szczególnie dużo inicjatyw i mam ogromną nadzieję, że wystarczy mi energii, by je wszystkie zrealizować i doprowadzić do satysfakcjonującego dla wszystkich końca. Mam też ogromną nadzieję, że mój przykład będzie motywacją dla Osób niezdecydowanych, które odwołują decyzję o złożeniu dokumentacji do RDN. Szczególnie przyznaję, że jest wśród nas wiele znacznie znakomitszych, skromnych Osób, którym do pięt nie dorastam i czasem jestem skrzepowana tym swoim sukcesem, gdyż wiem doskonale, że jest nie tylko zbudowany na barkach wielu Osób, ale też ulotny, bo przecież wszyscy musimy dbać o ciągłe publikacje w dobrych periodykach naukowych i o jakość kształcenia niezależnie od osiągniętego tytułu naukowego. Od tego zależy przetrwanie i pozycja naszej wspólniejszej Uczelni, która stała się dla mnie nowym życiowym portem, a dzięki wspaniałym Współpracownikom i Współpracowniczkom wręcz drugim domem.

C.M.Z.: A czy jest coś, czego Ci brakowało?

A.O.C.: Ze strony Uczelni nie. Mam też ogromną wdzięczność do wielu Osób, których nie będę wymieniać z imienia i nazwiska, bo lista jest bardzo długa. Prywatnie musiałam zrezygnować z gry na instrumentach. Po prostu nie jestem w stanie znaleźć na to czasu i bardzo mi tego brakuje, a połączenia neurologiczne dłoni z dźwiękami przestają działać. Ścieżki palców zacierają się, nic już nie pamiętam, potrzebowałabym zamknąć się gdzieś na tydzień i sobie przypominać. Ale to jest mój wybór, coś za coś.

C.M.Z.: Boję się zadać kolejne pytanie, bo zapełnimy cały numer „Czwartego Piętra” Twoimi refleksjami, zakończmy więc na tym. Bardzo dziękuję za podzielenie się swoimi przemyśleniami.

A.O.C.: Ja również dziękuję za zaproszenie do rozmowy. Do wywiadu dołączam kilka haseł, które mogą stanowić pewne motto i które ilustrują załączone zdjęcia.

**NIE ZAPOMINAJMY
O RODZINIE ☺
RODZINA JEST NR 1**

Dobry mąż w 21 rocznicę ślubu

- * *Inspirowane powiedzeniem Winstona Churchill'a*
- ** *Zdjęcia prezentowane w artykule pochodzą z prywatnego archiwum Anny Odrowąż-Coates*

W telegraficznym skrócie...

Przed nami czas Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Dziękując za dotychczasową współpracę, życzę Czytelnikom siły i energii do realizacji nowych pomysłów oraz wielu sukcesów i zadowolenia z podjętych wyzwań. Jednocześnie przypominam, że przed nami sesja zimowa i egzaminy.

Za nami...

28 września 2023 roku odbyła się Inauguracja Roku Akademickiego 2023/2024, na której wykład inauguracyjny *Czy edukacja jest lekiem na dyskryminację?* wygłosił ks. prof. Andrzej Szostek. Pani Rektor dr hab. Barbara Marcinkowska, prof. APS wspomniała o szczególnym wyróżnieniu ECCE HOMO, które zostało wręczone Pani Wandzie Traczyk-Stawskiej 14 grudnia 2022 roku podczas Uroczystego Posiedzenia Senatu APS. W dalszej części wystąpienia mówiła o tym, co udało się osiągnąć całej społeczności akademickiej w poprzednim roku, a także o planach na przyszłość. Inaugurację uświetniły występy Chóru APS pod dyrekcją Pana Adama Pietruszki, który w tym dniu został uhonorowany specjalnym wyróżnieniem przez prof. dra hab. Wasylę Grygorowicza Kremienia za *Oratorium „Człowiek”*.

W nowym roku akademickim 2023/2024 Centrum Doskonalenia Dydaktycznego wznawia swoje dyżury i zachęca do dzielenia się swoimi doświadczeniami. Zespół daje przestrzeń do wsparcia koleżeńskiego w obszarze tutoring, zaprasza osoby, które potrzebują koleżeńskiej informacji zwrotnej dotyczącej prowadzenia zajęć, potrzebują wsparcia w napisaniu sylabusu zajęć, programu studiów, zajęć fakultatywnych, oferty seminaryjnej, mają pytania natury organizacyjnej, dydaktycznej lub innej. Poniżej szczegółowy wykaz tych dyżurów:

- 13.30–14.30 wtorki dr Moniki Czyżewskiej – wspierające wtorki dla młodych stażem pracowników i doktorantów,
- 15.30–16.30 wtorki dr Moniki Kupiec – „Wtorki Tutorki”,
- 12.00–13.00 środy dr Wioletty Dziarnowskiej – coachingowe środy,
- 10.00–11.00 – czwartki dr Marleny Grzelak-Klus – czwartki z efektami uczenia się.

Zespół Centrum Doskonalenia Dydaktycznego serdecznie zaprasza do pokoju 3441 w budynku C (na końcu korytarza od strony parku).

Zapraszamy osoby zainteresowane podejmowaną przez naszych Doktorantów problematyką oraz wszystkich sympatyków Szkoły Doktorckiej do uczestniczenia w spotkaniach w czwartki w godzinach 11.40–13.15 w sali 1109 lub online. Pierwsze spotkanie odbyło się **9 listopada 2023 roku w godzinach 11.40–13.30** na platformie Microsoft Teams.

W ramach cyklu „Ogrody nauki IP” 13 listopada 2023 roku o godz. 11.30 w sali 3213 odbyło się spotkanie *Uniwersytet w czasach wojny*, którego gościem była prof. Tetiana Burlaienko. Przedmiotem wykładu była zmiana społecznej roli i sposobu funkcjonowania uniwersytetów ukraińskich w trakcie długotrwałego kryzysu wojennego, a w szczególności – doświadczenia pracowników i pracowniczek Uniwersytetu Zarządzania Oświatą w Kijowie.

Natomiast 15 listopada o godz. 13.15 odbyło się otwarcie strefy coworkingowej w budynku D oraz – o godz. 13.40 w pokoju 1054 – odnowionego Biura Samorządu Studentów. Coworking to przestrzeń do pracy wspólnej, w której niebawem można będzie napić się kawy, zjeść dobre ciastko i lody. Tego samego dnia wieczorem odbył się Wieczór Planszówek organizowany przez Samorząd Studentów APS.

Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej wraz z Akademią Katolicką w Warszawie oraz Komitetem Nauk Teologicznych PAN 16 listopada o godz. 11.45 w auli nr 4061 (budynek D) zorganizowała debatę zatytułowaną *Poza horyzont normy. O normach w świecie pełnym nienormatywnych zjawisk* z cyklu „Pro tempore – dialog nauk”. Podczas spotkania poruszono ważne kwestie, m.in.: Skąd się biorą normy? Co robią w naszym życiu? Jaki jest z nich pożytek? W dyskusji udział wzięli: dr hab. Barbara Pasamonik, prof. ucz., Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej; dr hab. Danuta Uryga, prof. ucz., Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej; ks. dr hab. Marek Dobrzeńcki,

Akademia Katolicka w Warszawie; o. dr Janusz Pyda OP – Instytut Tomistyczny, Akademia Katolicka w Warszawie. Transmisja spotkania dostępna jest na stronach Pro Tempore¹ oraz Akademii Katolickiej w Warszawie².

W sobotę 18 listopada w godz. 10.00–15.00 odbyła się Żywa Biblioteka organizowana przez Fundację RUBIN w Akademii Pedagogiki Specjalnej. Żywa Biblioteka działa jak zwykła biblioteka. Czytelnik/Czytelniczka może przyjść w dniu, kiedy wydarzenie jest organizowane i wybrać interesującą pozycję z katalogu, a następnie wypożyczyć ją na określony czas. Jednak w tej Żywej Bibliotece książkami są prawdziwi ludzie, autentycznie reprezentujący mniejszości i grupy społeczne, które nie są w pełni akceptowane, często spotykają się z uprzedzeniami i marginalizacją. Wydarzenie było bezpłatne i miało charakter otwarty.

Tym razem na wykład otwarty w ramach cyklu zajęć „Wykłady interaktywne z wybitnymi badaczami” w Szkole Doktorskiej APS zaproszenie przyjęła dr hab. Inetta Nowosad z Uniwersytetu Zielonogórskiego, która wygłosiła wykład *W stronę wysokiej klasy edukacji – przykład z Singapuru*. Spotkanie odbyło się 5 grudnia 2023 roku w auli w budynku D.

Dzień później, tj. 6 grudnia, od godz. 11.40 w przestrzeni coworkingowej w budynku D odbył się koncert OSPAR, któremu towarzyszył kiermasz mikołajkowy. W programie wystąpili m.in. Adrian Makar, laureat programu *Mam talent*, ŚDS „Mozaika” Lublin, SPS nr 240

Warszawa, SPS nr 24 i Grupa taneczna „Od-Nova” Płock, ŚDS Siedlce, MOS Zielonka, ZSS Zagórze, MOS Piaseczno, MOS „Jędrus” Józefów, MOS Babimost, SOSzW im. J. Brzechwy Łowicz, Chór APS oraz Reprezentacyjny Zespół Wokalno-Instrumentalny „Remedium”. Podczas kiermaszu mikołajkowego można było zakupić prace/wytwory, rękodzieła stworzone przez osoby z niepełnosprawnościami (uczestników warsztatów terapii zajęciowej, zajęć kreatywnych).

W związku z obchodami Roku Wisławy Szymborskiej Zakład Wychowania Literackiego i Muzycznego zorganizował spotkanie z poezją *Poetyckie Światy Wisławy Szymborskiej. Pożegnanie Roku Naszej Noblistki*, podczas którego uczestnicy zaprezentowali twórczość tej niezwykłej poetki. Utwory były recytowane i wykonywane przy akompaniamencie muzyki przez pracowników Zakładu i aktywnie zaangażowanych studentów Akademii. Spotkanie odbyło się 12 grudnia 2023 roku w sali 3213 w budynku C.

W mniej formalnej atmosferze, przy kawie i herbacie oraz przy słodkościach, 13 grudnia 2023 roku o godz. 14.00 w sali 3441 odbyło się spotkanie *Pogadalnia CDD o tutoring w Akademii*. W trakcie spotkania dzieliliśmy się swoimi doświadczeniami, przemyśleniami, trudnościami i radościami związanymi z pracą nauczycielską.

A.G.S.

¹ <https://protempore.mkw.pl/poza-horyzont-normy-o-normach-w-swiecie-pelnym-nienormatywnych-zjawisk/>

² <https://www.akademiatolicka.pl/zapraszamy-do-ogladania-debaty-pt-poza-horyzontem-normy-o-normach-w-swiecie-pelnym-nienormatywnych-zjawisk-pro-tempore-dialog-nauk/>

Przed nami...

Przed nami wiele interesujących, a zarazem ciekawych spotkań, webinarów i konferencji.

Biblioteka Główna APS zaprasza na wystawę edukacyjną *Jerzy Nowosielski. Warszawa i Mazowsze*, która będzie dostępna 6–22 grudnia 2023 roku w Czytelni Biblioteki (bud. D, 4326). Jerzy Nowosielski był wybitnym malarzem, pedagogiem, filozofem, teoretykiem sztuki i myślicielem religijnym. Uważany był za jednego z najwybitniejszych współczesnych pisarzy ikon. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, „przekonany o ogromnym znaczeniu dorobku malarza,

oddając mu hołd”, ustanowił rok 2023 Rokiem Janusza Nowosielskiego.

Zespół CDD zachęca do kolejnych spotkań z cyklu „Pogadalnia CDD”, które zaplanowane są na: 21 lutego, 10 kwietnia i 12 czerwca 2024 roku. Tematy spotkań zostaną ustalone wspólnie.

Na naszej stronie internetowej powstała nowa zakładka w sekcji „Nauka”, w której znajdą Państwo informacje o konferencjach organizowanych przez APS: <https://konferencje.aps.edu.pl/>

A.G.S.

Konferencja „Trajektorie rozwoju zdolności”

*Prof. Wiesława Limont, dr hab. Jan Łaszczuk, prof APS
Fot. archiwum APS*

W dniach 14–15 września 2023 roku w murach uczelni (oraz online) odbyła się Konferencja „Trajektorie rozwoju zdolności”, organizowana przez Zakład Metodologii i Pedagogiki Twórczości, finansowana w ramach programu Doskonała Nauka. Była to kolejna konferencja poświęcona tematyce zdolności i twórczości,

co sprawia, że wydarzenia te należy uznać za cykliczne. Wzięli w niej udział goście z polskich i zagranicznych ośrodków naukowych oraz nauczyciele szkół warszawskich.

Wśród gości mających swoje wystąpienia w sekcjach plenarnych znaleźli się:

- prof. Maria Ledzińska, która przybliżyła w uporządkowany sposób rozwój teorii zdolności;
- prof. Ryszard Tadeusiewicz, łączący pojęcia nauki ścisłej (impuls początkowy) z analizami społecznymi;
- prof. Krzysztof Szmidt, poruszający temat odpowiedzialności etycznej osób wybitnych;
- prof. Bogdan Wojciszke, mówiący o moralności i związanych z nią zjawiskach;
- dr hab. Tomasz Pospieszny, prof. UAM, który opowiedział o Marii Curie-Skłodowskiej i jej następczyniach;
- Maria Mach, dyrektor Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci, wskazująca na znaczenie edukacji pozaformalnej dla uzdolnionej młodzieży.

Goście Konferencji mieli możliwość aktywnego udziału w sesjach tematycznych, a także w warsztacie metodycznym gier negocjacyjnych

*Panel dyskusyjny z młodzieżą
Fot. archiwum APS*

dr hab. Teresa Giza, prof. UTH
Fot. archiwum APS

przygotowanym przez Fundację Wspierania Edukacji i Rozwoju Innowatorium oraz warsztacie nowych technologii prowadzonym przez studentów koła naukowego Pedagogika Zdolności i Informatyka.

Wśród gości obecna była prof. Svitlana Kohut z Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie. W swoim wystąpieniu odniosła się do bieżących problemów, z którymi boryka się Ukraina, tj. utraty talentów, co jest związane z wojną oraz emigracją młodzieży. Wśród gości zagranicznych należy także odnotować obecność dr Inbal Shani z Uniwersytetu w Hajfie, która odniosła się do psychologicznych uwarunkowań postrzegania zdolności.

Nieformalne spotkania podczas przerw kawowych, obiadów, uroczystej kolacji zaowocowały nowymi kontaktami oraz pomysłami na dalszą współpracę.

Na stronie <http://www.aps.edu.pl/zdolni/> można obejrzeć nagrane wykłady plenarne oraz fotorelację z wydarzenia.

Joanna Łukasiewicz-Wieleba

Warszawska Nagroda Edukacji Kulturalnej

23 października 2023 roku w TR Warszawa odbyła się uroczystość wręczenia nagród laureatom i laureatkom XIV edycji Warszawskiej Nagrody Edukacji Kulturalnej.

Tegoroczna edycja była rekordowa pod względem liczby zgłoszeń do konkursu (ponad 170). Spośród tych zgłoszeń Kapituła WNEK wybrała zwycięzców – Grand Prix, Nagrodę Specjalną oraz nagrody w siedmiu kategoriach tematycznych:

- „Różnorodne i wielokulturowe społeczeństwo”,
- „Środowisko naturalne i klimat”,
- „Kompetencje przyszłości”,
- „Procesy twórcze”,
- „Dziedzictwo kulturowe i tożsamość”,
- „Wspólnoty lokalne”,
- „Procesy włączające i dostępność”.

III miejsce w kategorii „Kompetencje przyszłości” zajęli: Katarzyna Rewera Malec (OPP Warszawa), Wojciech Wojtuch (OPP Warszawa), Krystyna Heland-Kurzak (APS) – Włącz Dramat-Piaskownica.

Nagroda jest wyróżnieniem za pracę w projekcie edukacyjno-teatralnym na rzecz podnoszenia kompetencji społecznych wśród uczniów klas licealnych w Warszawie.

Nagroda została przyznana za projekt, który polegał w pierwszej kolejności na nowatorskiej adaptacji dramatu Michała Walczaka *Piaskownica* w formie performatywnego czytania przez niezwykle utalentowanych licealistów Zespołu Musicalowego „POZA” prowadzonego przez Katarzynę Rewerę-Malec. Prezentacja odbyła się w przestrzeni hali warsztatu samochodowego Zespołu Szkół Samochodowych i Licealnych nr 1 na Ochocie. Prezentacji towarzyszyły warsztaty komunikacji interpersonalnej prowadzone przez dr Krystynę Heland-Kurzak i dwie studentki specjalności pedagogiki opiekuńczo-wychowawcza – Oliwię Woźnicę i Zuzannę Grobelną. Warsztaty zostały zaprojektowane w taki sposób, żeby ich treść i poszczególne aktywności odpowiadały scenariuszowi dramatu, a tym samym były jego naturalną kontynuacją. Do projektu zostali zaproszeni wszyscy uczniowie

ochockich szkół ponadpodstawowych. Spektakl, nawiązując do dziecięcych zabaw z piaskownicy, stworzył przestrzeń dla młodzieży do poszukiwania w czasie dorastania miejsca osobistych, rodzinnych, społecznych i zawodowych *piaskownic*. Spektakl o piaskownicy w sposób dosłowny opowiada o niedojrzałości ubranej w dojrzałość, o tym, że ta niedojrzałość ujawnia się w tworzonych związkach i relacjach, a na końcu ukazuje nieumiejętność komunikacji z drugim człowiekiem i samym sobą. Uczestnicy spektaklu zaproszeni byli do swego rodzaju projekcji, w której mogli zobaczyć swoje problemy i kompleksy. Autorka scenariusza dramatu „Piaskownica” (Katarzyna Rewera-Malec) powiedziała, że „Obserwujemy w dramacie ciekawe studium relacji uczuciowych między bohaterami. On, bezustannie bawiący się samochodziem i Batmanem, wchodzi w świat inspirowany obrazami z komiksów i gier komputerowych. »Nierealna rzeczywistość« pochłania go na tyle mocno, że zaburza jego relacje z Nią, stając się ucieczką, projekcją kompleksów i głęboko skrywanymi lękami. W spektaklu wyimaginowany

świat tworzony przez wyobraźnię młodego bohatera – Batmana (PROTAZEK) – wdzierają się do piaskownicy, przestrzeni widocznej w kontekście społecznym choćby w szkole, pracy i poza nią”.

Udział Katedry Pedagogiki Społecznej APS w tym i w wielu innych projektach organizowanych na Ochocie jest wyrazem głębokiego zaznaczenia obecności Akademii w środowisku lokalnym. Na początku października w XLVIII Liceum Ogólnokształcącym im. Edwarda Dembowskiego Akademia wzięła udział w Festiwalu Nauki, przygotowując dla licealistów z tej szkoły warsztaty komunikacji interpersonalnej.

Obecność i udział w wydarzeniach lokalnych może odbywać się w sposób znaczący tylko i wyłącznie w formie aktywnej, w sytuacjach, kiedy pracownicy i studenci będą wspierali swoją obecnością i pomysłowością społeczność mieszkańców, dzieci i młodzież, nawiązując tym samym do tradycyjnej pedagogiki społecznej w działaniu.

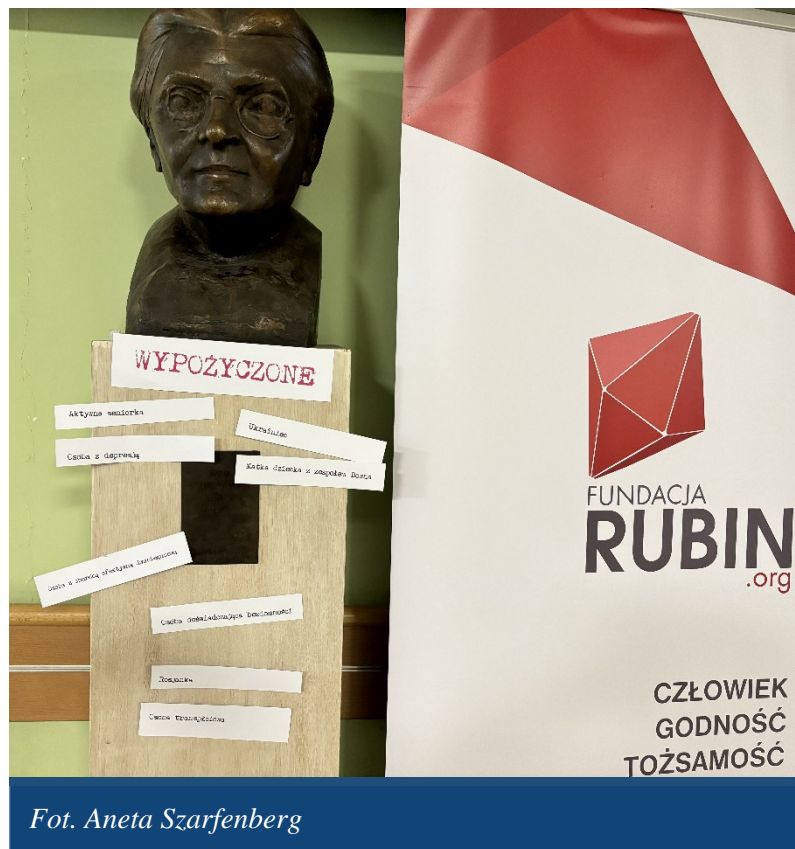
A.G.S.

Żywa Biblioteka

W sobotę 18 listopada w godz. 10.00–15.00 odbyła się w Akademii Pedagogiki Specjalnej Żywa Biblioteka zorganizowana przez Fundację RUBIN. Wśród dostępnych Żywych Książek można było znaleźć m.in.:

- *Aktywną seniorkę,*
- *Byłą żonę geja,*
- *Dorosłe dziecko rozwiedzionych rodziców,*
- *Kobietę chorującą na schizofrenię,*
- *Kobietę w spektrum autyzmu,*
- *Mamę dziecka z zespołem Downa,*
- *Mamę osoby transpłciowej,*
- *Mężczyznę z niepełnosprawnością,*
- *Osobę doświadczającą bezdomności,*
- *Osobę transpłciową,*
- *Osobę z chorobą afektywną dwubiegunową,*
- *Osobę z niepełnosprawnością intelektualną,*
- *Pastorkę,*
- *Syryjczyka,*
- *Ukraińca.*

Żywa Biblioteka działa tak jak zwykła biblioteka. Czytelnik/Czytelniczka może przyjść

Fot. Aneta Szarfenberg

Fot. Aneta Szarfenberg

w dniu, kiedy wydarzenie jest organizowane i wybrać interesującą pozycję z katalogu, a następnie wypożyczyć ją na określony czas. Jednak w tej bibliotece książkami są prawdziwi ludzie, autentycznie reprezentujący mniejszości i grupy społeczne, które nie są w pełni akceptowane, często spotykają się z uprzedzeniami i marginalizacją.

Czytelnik/Czytelniczka, wypożyczając Żywą Książkę, wchodzi z nią w dialog. Dzięki takiej interakcji obie strony mają możliwość skonfrontowania swoich wyobrażeń z rzeczywistością, mogą przekonać się, jak naprawdę wygląda rzeczywistość z perspektywy człowieka narażonego na dyskryminację i wykluczenie.

Żywa Biblioteka to nasycone emocjami spotkanie z innym człowiekiem, rozmowa twarzą w twarz, prawdziwe osobiste historie, których na co dzień nie mamy szans usłyszeć, a które mają niesamowitą moc zmiany myślenia, obalania stereotypów i poruszania do głębi.

Serdecznie zapraszamy do udziału.

A.G.S.

Wieczór Planszówek

Fot. archiwum APS

Centrum Gier Planszowych to inicjatywa skierowana do studentów i pracowników Uczelni, oferująca nie tylko dostęp do bogatej kolekcji gier planszowych, ale również tworząca przyjazne miejsce do wspólnego spędzania czasu. Centrum Gier Planszowych obejmować będzie 32 tytuły, takie jak: *Catan*, *Wsiąść do pociągu*, *Rummikub*, *Splendor*, *Everdell* i wiele, wiele innych, które studenci i pracownicy Akademii będą mogli wypożyczać.

Fot. archiwum APS

Kluczowym elementem Centrum Gier Planszowych byłyby także turnieje, które pozwolą na rywalizację i rozwijanie umiejętności graczy.

Turnieje gier będą organizowane przez Samorząd Studentów. Takie wydarzenia są nie tylko emocjonujące, ale także sprzyjają rozwojowi kreatywności oraz umiejętności interpersonalnych.

Wspólna pasja do planszówek sprzyja budowaniu silnych więzi międzyludzkich. Nasza inicjatywa ma ogromny wpływ na atmosferę studencką, tworzy pozytywne miejsce do spędzania wolnego czasu, uczenia się i integrowania. Centrum Gier Planszowych będzie niezwykle pomocne przy organizacji comiesięcznego

Fot. archiwum APS

wydarzenia Wieczór Planszówek, w trakcie którego Studenci mogą wspólnie integrować się z innymi, grać w swoje ulubione gry, rozwijać swoje pasje i zainteresowania.

Koordinacją wypożyczania gier oraz organizacją wydarzeń zająłby się Samorząd Studentów. Gry mogłyby znajdować się w Strefie Studenta lub w pokoju socjalnym. Gry umieszczone byłyby w zamykanej na klucz szafie.

Za nami już dwa Wieczory Planszówek, pierwszy odbył się 15 listopada, a drugi 14 grudnia 2023 roku.

Marcel Szkuciak

Poetyckie Światy Wisławy Szymborskiej. Pożegnanie Roku Naszej Noblistki

Dobiega końca Rok Wisławy Szymborskiej. Także nasza Uczelnia włączyła się w propagowanie pamięci o twórczości naszej wielkiej noblistki, zaliczanej do grona największych współczesnych poetów. W dawnej Sali Senatu 3213 odbyło się 12 grudnia 2023 roku otwarte spotkanie studentów i wykładowców poświęcone jej poezji. Uroczystego otwarcia dokonała Dyrektorka Instytutu Danuta Uryga. Moderatorką spotkania była dr Ewa Lewandowska-Tarasiuk, która przybliżyła słuchaczom postać i twórczość poetki. Mgr Agnieszka Sztuk i dr Magdalena Ostolska – wykładowczynie w naszej Uczelni i równocześnie zawodowe aktorki – interpretowały takie teksty, jak *Niektórzy lubią poezję* czy *Uprzejmość niewidomych*. Studentki I roku pedagogiki i III roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej w nietuzinkowy sposób zaprezentowały *Nienawiść* i *Możliwości*. Już tradycyjnie obecny przy takich okazjach mgr Adam Pietruszka zaśpiewał najbardziej lubiany przez młodzież tekst *Nic dwa razy się nie zdarza*. W wydarzenie włączyło się również Studenckie Koło Naukowe Animatorów Lektury APS BUKA, przedstawiając swój najnowszy projekt *Podaruj wiersz... Szymborskiej*. Spotkanie

Fot. archiwum APS

zorganizowane zostało z inicjatywy Zakładu Wychowania Literackiego i Muzycznego.

Cieszymy się, że potrzeba obcowania z poezją jest wciąż aktualna wśród naszych studentów.

M.O.

Fot. archiwum APS

Nowe przestrzenie w budynku D

Fot. archiwum APS

Chcemy, żeby nasza Uczelnia kojarzyła się wszystkim z miejscem wartościowych, inspirujących albo po prostu miłych spotkań z ludźmi. Naprzeciw tym oczekiwaniom wychodzą również władze APS, inwestując w aranżację przestrzeni naszych budynków. Dzięki tym działaniom na parterze budynku D powstało nowe, piękne i przestronne miejsce, strefa coworkingowa, w której można pracować, ale i odpoczywać. Uroczyste otwarcie odbyło się 15 listopada. Uświetniła je swoją obecnością Pani Rektorka, wystąpił zespół muzyczny kierowany przez mgra Adama Pietruszkę, który zagrał polskie szlagiery Skaldów i własne przeboje (muzykę do nich tworzył Adam Pietruszka, a teksty Magdalena Ostolska – nasi wykładowcy). Mamy więc nową wielofunkcyjną przestrzeń, którą można aranżować właściwie dowolnie, w zależności od bieżących potrzeb. Jest to namacalnym dowód rozwoju Akademii. W środę 6 grudnia 2023 roku właśnie tam pierwszy raz odbył się OSPAR. Liczymy, że otworzył on listę wielu innych ciekawych wydarzeń. Na co dzień znajdziemy w tym miejscu luźno porzastawiane stoliki

i krzesła, miejsca do rozmów, pracy i wypoczynku. Można tu zjeść własną kanapkę albo skorzystać z oferty bufetu z napojami i czymś do przegryzienia, także na ciepło (w niedalekich planach są też lody!).

Mamy więc najstarszy budynek A, do którego wchodzi się z sentymentem. Wielu z nas w nim studiowało albo zaczynało przygodę zawodową z Akademią. Jest budynek B, troszkę nowszy, ale już mający swoje lata, z którego, jak do Narni, otworzyły się drzwi do najnowszego budynku D – nowoczesnego, przestronnego, gdzie swoją nową siedzibę znalazły władze Uczelni, muzeum Grzegorzewskiej, czytelnia, ale i kuchnia dla studentów, przyjemna przestrzeń wypoczynku na drugim piętrze, a teraz jeszcze dodatkowa, o nieco innym charakterze, na parterze, do której bardzo łatwo trafić. Jest jeszcze oczywiście budynek C – wciąż piękny, kolebka Instytutu Pedagogiki i naszego „Czwartego Piętra”. Z okien do niedawna widać było pięknie kasztanowce. Żal ich bardzo, ale może kiedyś ten ukryty pod ziemią parking wynagrodzi nam stratę... Póki co, cieszymy się, że nieco sterylny wystrój budynku D nabiera kolorów i zaczyna żyć rytmem serc naszych studentów. Niech to najmłodsze dziecko przynosi nam dużo radości.

M.O.

Fot. archiwum APS

ERASMUS+ dla pracowników

W ramach programu ERASMUS+ pracownicy Akademii mogą skorzystać z dwóch typów wyjazdów, tj. wyjazdów nauczycieli akademickich (wyjazdów dydaktycznych) w celu prowadzenia zajęć dla studentów uczelni partnerskiej (STA) oraz wyjazdów wszystkich pracowników APS (wyjazdy szkoleniowe) w celu szkolenia się, podnoszenia kwalifikacji związanych z charakterem wykonywanej pracy (STT). W numerze prezentujemy relacje dwóch uczestniczek wyjazdów STT, dr Marty Krasuskiej-Betiuk z Katedry Wczesnej Edukacji oraz dr Magdaleny Ostolskiej z Zakładu Wychowania Literackiego i Muzycznego.

dr Marta Krasuska-Betiuk

W ostatnim tygodniu września 2023 roku Marta Krasuska-Betiuk, uczestniczyła w intensywnym kursie *English for Professional Communication* zorganizowanym w ramach Erasmus Plus Staff Training Mobility (STT), w szkole językowej Atlantic Language w Galway, na zachodnim wybrzeżu Irlandii. Kurs był przeznaczony dla pracowników wyższych uczelni pragnących nawiązywać kontakty i współpracę z zewnętrznymi interesariuszami z międzynarodowych środowisk. W trakcie warsztatów, których program obejmował: Small Talk, Key Communication Skills, Perfecting Presentations, Effective Emails, Self Study, Tangible Takeaways, rozwijane były umiejętności komunikacyjne i interpersonalne. Marta Krasuska-Betiuk przedstawiła prezentację zaliczeniową

Fot. archiwum M. Krasuskiej-Betiuk

Fot. archiwum Marty Krasuskiej-Betiuk

na temat *Empowering Life Lessons from Polish Women Nobel Prize Winners*. Ważnym elementem kursu było ćwiczenie umiejętności konwersacyjnych w naturalnych sytuacjach, np. podczas wycieczki przez Geopark Burren i Klify Moheru, w czasie spacerów z uczestnikami kursu z europejskich uczelni po nadatlantyckim, przybrzeżnym mieście Galway, położonym na irlandzkim szlaku Wild Atlantic Way. Galway ma przebogata celtyczną historię, powstało z rybackiej wioski Claddagh, położone jest w rejonie Gaeltacht, w którym język irlandzki jest w powszechnym użyciu i gdzie zachowała się tradycyjna irlandzka kultura. W roku 2020 było Europejską Stolicą Kultury, a dziś jest festiwalową stolicą Irlandii (rocznie odbywa się tu średnio 122 kulturalno-sportowych eventów), wyśmienitych restauracji i zabytkowych pubów. Wyprawę polecam każdemu, kto chce poczuć atlantycki sztorm, posłuchać dźwięków uilleann pipes lub celtycznej harfy, poduczyć się towarzyskich tańców setowych lub céilí, zwiedzić Uniwersytet of Galway lub katedrę Ard-Eaglais Mhaighdean na Deastógála agus Naomh Nioclás (irl.).

dr Magdalena Ostolska

Na początku października, w ramach wyjazdów Erasmus, uczestniczyłam w tygodniowym kursie *Academic Presentation Skills* w Atlantic Language School w Galway w Irlandii. Polecam

Fot. archiwum Magdaleny Ostolskiej

zarówno kurs, jak i miejsce. Niewielkie akademickie miasteczko nad oceanem. Irlandzka pogoda na przełomie września i października, choć rzeczywiście deszczowa, była zupełnie przyjemna, a wybrzeże piękne. Kursy odbywają się w niewielkich grupach, z jednym, zazwyczaj bardzo sympatycznym lektorem. Są poprowadzone bardzo merytorycznie, w sposób przemyślany. Z czasem na nową wiedzę i jej praktyczne stosowanie. Zajęcia trwają od 09.00 do 13.00, więc jest czas na poznanie okolic, rozmowy w modnych tam pubach i irlandzkie pieśni. W trakcie kursu organizowana jest też wycieczka do położonych nieopodal Klifów Moheru – niezapomniane widoki i wrażenia. Jadąc do Galway, nie można ominąć Dublina. Bardzo polecam zatrzymać się tam na dzień lub dwa. Wystarczy, żeby poczuć energię miasta i troszkę pozwiedzać. Irlandia i Irlandczycy – bardzo pozytywne doświadczenie. Polecam.

Fot. archiwum Magdaleny Ostolskiej

Nasze publikacje!

Publikacje z 2023 roku pracowników Instytutu Pedagogiki wprowadzone do BW APS
w okresie od 13 czerwca do 6 grudnia 2023 roku.

Opis bibliograficzny	Punkty
Artykuły z czasopism	
Zajenkowska Anna, Duda Ewa, Lawrence Claire, Bodecka-Zych Marta: Attributional and attentional patterns in the perception of ambiguous harmful encounters involving peer and authority figures, <i>Current Issues in Personality Psychology</i> , nr September, 2023, s. 1–9, DOI: 10.5114/cipp/166751.	200
Dernowska Urszula, Górecka Joanna, Tłuściak-Deliowska Aleksandra: Metafora jako sposób badania subtelných elementów kultury szkoły: „szkoła inna niż wszystkie” w uczniowskiej metaforze – raport z badań, <i>Journal of Modern Science</i> , Wydawnictwo Wyższej Szkoły Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide de Gasperi Józefowie, vol. 52, nr 3, 2023, s. 707–727, DOI: 10.13166/jms/174348.	140
Grudzińska Ewa, Huczuk-Kapluk Sylwia: Poczucie kompetencji osobistych i radzenie sobie w sytuacjach stresowych przez nieletnich z ośrodków kuratorskich, <i>Probacja</i> , nr 3, 2023, s. 175–194, DOI: 10.5604/01.3001.0053.8644.	140
Odrowąż-Coates Anna: O wzrastającym znaczeniu edukacji międzykulturowej w edukacji, pedagogice społecznej i pracy socjalnej, <i>Edukacja Międzykulturowa</i> , nr 2, 2023, s. 204–220, DOI: 10.15804/em.2023.02.14.	140
Perkowska-Klejman Anna, Bielenin-Pałęcka Daria: Prawa dziecka w statutach szkół podstawowych i ponadpodstawowych, <i>Journal of Modern Science</i> , Wydawnictwo Wyższej Szkoły Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide de Gasperi Józefowie, vol. 52, nr 3, 2023, 442–457, DOI :10.13166/jms/174422.	140
Buchholz Aleksandra, Czerwińska Kornelia, Wolan-Nowakowska Mariola: Rezyliencja matek dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, <i>Forum Pedagogiczne</i> , Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, vol. 13, nr 1, 2023, s. 17–30, DOI: 10.21697/fp.2023.1.02.	100
Ciążela Andrzej, Treger Bronisław: „Global Village” Today. Marshall McLuhan’s Tribalism in the Perspective of the Development of the Humanities and Contemporary Civilisation, <i>International Journal of Pedagogy, Innovation and New Technologies</i> , vol. 10, nr 1, 2023, s. 3–13, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9388.	100
Duda Ewa, Anacka Helena, Kowal Jolanta, Nowakowska Iwona, Obracht-Prondzyńska Hanna, Geirbo Hanne Cecilie, Radziszewski Kacper, Romanowska Małgorzata, Wyciszekiewicz Aleksandra, Zawieska Jakub: Encouraging Pro-environmental Behaviour Through an Educational Mobile Application: Preliminary Insights from Early Adopters, <i>International Journal of Pedagogy, Innovation and New Technologies</i> , vol. 10, nr 1, 2023, s. 64–78, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9400.	100
Duda Ewa, Korwin-Szymanowska Adamina: Exploring educational traditions and experiences of block residents engaging in urban food self-production: a case study of Urban Living Lab, <i>Journal of Ethnic Foods</i> , Elsevier BV, nr 44, 2023, s. 1–10, DOI: 10.1186/s42779-023-00208-0.	100
Górak-Sosnowska Katarzyna, Odrowąż-Coates Anna: Strategies of teachers towards Muslim students in Polish schools, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie, vol. XIV, nr 3 (44), 2023, s. 115–123, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9199.	100
Heland-Kurzak Krystyna: Formalne i nieformalne strategie w pracy opiekuńczej w żłobku, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. 42, nr 2, 2023, s. 211–224, DOI: 10.17951/lrp.2023.42.2.211-224.	100
Jaros Kamil, Gajda Aleksandra: Stage Fright Scale – Children & Youth: Development and Validation of a New Questionnaire, <i>Journal of Psychoeducational Assessment</i> , nr december, 2023, s. 1–10, DOI: 10.1177/07342829231219785.	100
Korko Małgorzata, Coulson Mark, Jones Alexander, de Mornay Davies Paul: The many facets of inhibitory control and their role in syntactic selection, <i>Language and Cognition</i> , nr September, 2023, s. 1–27, DOI: 10.1017/langcog.2023.44.	100
Markiewicz Hanna: Ksiądz Ludwik Rupala – kapłan z intuicją pedagogiczną, przyjaciel młodzieży – realizator koncepcji wychowawczej św. Jana Bosko, <i>Forum Pedagogiczne</i> , Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, vol. 13, nr 1, 2023, s. 429–435, DOI: 10.21697/fp.2023.1.30.	100
Mikołajewska Izabela, Mikołajewska Agata, McKinley Jim: Academic communities and research funding in Polish higher education, <i>European Journal of Education</i> , 2023 [w druku].	100

Perkowska-Klejman Anna, Górka-Strzałkowska Anna: Learning environment in the optics of critical constructivism, <i>Lubelski Rocznik Pedagogiczny</i> , vol. XLII, nr 2, 2023, s. 7–21, DOI: 10.17951/lrp.2023.42.2.7-21.	100
Piwowski Rafał: Socio-economic context of education in the light of selected indicators, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie, vol. XIV, nr 3 (44), 2023, s. 271–285, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9208.	100
Strutyńska-Laskus Elżbieta, Madeja-Bień Kamila, Gamian-Wilk Małgorzata: How the Workplace Influences Teachers' Creativity: A Two-Wave Study on Workplace Bullying, Organisational Bullying Risk Factors and Creativity, <i>Przegląd Badań Edukacyjnych</i> , Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, nr 41, 2023, s. 139–162, DOI: 10.12775/PBE.2023.007.	100
Strutyńska-Laskus Elżbieta: Kamienie milowe w karierze zawodowej – raport z badania dojrzałych nauczycielek, <i>Forum Pedagogiczne</i> , Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, vol. 13, nr 1, 2023, 151–167, DOI: 10.21697/fp.2023.1.11.	100
Szostakowska Katarzyna: Wielowymiarowość infantyilizacji osób starszych – wyniki badań, <i>Studia Pedagogiczne. Problemy społeczne, edukacyjne i artystyczne</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, vol. 41, 2023, s. 195–208, DOI: 10.25951/9574.	100
Śliwski Bogusław: Pedagogika facylitatora „widm pamięci”. Hermeneutyczna aktualizacja pedagogiki kultury Krzysztofa Maliszewskiego, <i>Biografistyka Pedagogiczna</i> , vol. 8, nr 1, 2023, s. 5–15	100
Śliwski Bogusław: Problems of conducting comparative research in education, <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie, vol. XIV, nr 3 (44), 2023, s. 41–65, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9195.	100
Tłuściak-Deliowska Aleksandra: Natura przemocy rówieśniczej w szkole: spojrzenie z perspektywy psychoewolucyjnej i jego pedagogiczne implikacje, <i>Resocjalizacja Polska</i> , nr 25, 2023, s. 51–66, DOI: 10.22432/pjsr.2023.25.04.	100
Baum Alicja Maria: Kobiety w szachach. Problemy związane z rodziną w procesie rozwoju talentu, <i>Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne</i> , nr 1 (16), 2023, s. 126–143, DOI: 10.18778/2450-4491.16.08.	70
Chmielewska Anna: Wyzwania pracy socjalnej wobec kobiet nadużywających alkoholu. Refleksje i spostrzeżenia na podstawie wybranych wyników badań własnych, <i>Praca Socjalna</i> , vol. 38, nr 3, 2023, s. 21–45, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9256.	70
Grudzińska Ewa, Mikołajczyk Marta: Dla przyszłych pokoleń, ku zrównoważonej przyszłości. Praca socjalna w kontekście współczesnych zmian – z obrad konferencji European Association of Schools of Social Work, <i>Praca Socjalna</i> , nr 3, 2023, s. 5–20, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9254.	70
Grudzińska Ewa: Rola ośrodków pomocy społecznej we wspieraniu i aktywizacji seniorów z zaburzeniami poznawczymi i ich rodzinnych opiekunów – analiza na przykładzie OPS w Bochni i Gdowie, <i>Niepelnosprawność i Rehabilitacja</i> , nr 3 (91), 2023, s. 58–69, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9412.	70
Jabłonowska Małgorzata, Wiśniewska Justyna: Rodzinna zabawa w kodowanie, czyli o roli rodziców w rozwijaniu zainteresowań i predyspozycji dzieci, <i>Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne</i> , vol. 1, nr 16, 2023, 220–237.	70
Jeruszka Urszula: Znaczenie mentoringu w rozwoju zawodowym przedstawicieli generacji Y, <i>Zarządzanie Zasobami Ludzkimi</i> , vol. 152-153, nr 3-4, 2023, s. 68–84.	70
Kruk Anna Monika: Koncepcja pracy społecznej Heleny Radlińskiej (1879–1954), <i>Praca Socjalna</i> , nr 1 (38), 2023, s. 101–120, DOI: 10.5604/01.3001.0053.4213.	70
Kruk Anna Monika: Wybrane placówki pomocy społecznej w aspekcie formalno-prawnym, <i>Gerontologia Polska</i> , vol. 31, nr 3, 2023, s. 176–183.	70
Lukasiewicz-Wieleba Joanna: Rodzice wobec rozwoju potencjału twórczego swoich dzieci, <i>Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne</i> , vol. 1, nr 16, 2023, 175–190.	70
Michalski Jarosław: The Issue of the Educational Presence of Teachers at School, <i>Horyzonty Wychowania</i> , Akademia Ignatianum w Krakowie, vol. 22, nr 63, 2023, s. 101–111, DOI: 10.35765/hw.2023.2263.11.	70
Stanek Katarzyna, Palankiewicz-Mitrut Emilia: Wybory edukacyjno-zawodowe uczniów/ uczennic szkół ponadpodstawowych, <i>Szkola – Zawód – Praca</i> , Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, nr 25, 2023, s. 338–349.	70
Śliwski Bogusław: Myśl pedagogiczna Marii Montessori wobec skutków czarnej pedagogiki i rywalizacji, <i>Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio J, Paedagogia–Psychologia</i> , vol. 36, nr 1, 2023, s. 7–16.	70

Ziomek-Michalak Katarzyna: Rola, zadania i instrumenty domów pomocy społecznej we wspieraniu i aktywizacji seniorów z zaburzeniami neuropoznawczymi i ich rodzinnych opiekunów na przykładzie Centrum Alzheimer w Warszawie, <i>Niepełnosprawność i Rehabilitacja</i> , nr 3 (91), 2023, s. 70–83, DOI: 10.5604/01.3001.0053.9413.	70
Zozula Jolanta: Prawne uwarunkowania współpracy ośrodków pomocy społecznej z organizacjami pozarządowymi i wolontariatem, <i>Gerontologia Polska</i> , vol. 31, nr 3, 2023, s. 184–191.	70
Książki autorskie	
Szempruch Jolanta, Szymański Mirosław Józef , Cieślińska Beata, Potyrała Katarzyna: <i>The School and the Teacher Facing the Challenges of the Present and the Future</i> , 2023, Vandenhoeck & Ruprecht Verlag, ISBN 978-3-7370-1622-3, [E-Lib: 9783737016223], 155 s. DOI: 10.14220/9783737016223.	300
Tłuściak-Deliowska Aleksandra , Dernowska Urszula: <i>Kultura szkoły w modelu La Tefy Schoen i Charlesa Teddliego. Inspiracje teoretyczne i badawcze</i> , 2023, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-67721-13-4, [978-83-67721-14-1], 236 s.	120
Materiały konferencyjne	
Duda Ewa: <i>Exploring perceptions of pro-environmental educational mobile applications based on semantic field analysis</i> , AMCIS 2023 Proceedings / Pavlou Paul (red.), nr art.: 1297, 2023, Association for Information Systems, ISBN 978-1-958200-05-6.	140

Pociąg do specjalności

POCIĄG do specjalności

26.10.2023
czwartek

godz. 17:00

aula A

Poznaj ofertę specjalności na kierunku PEDAGOGIKA*

*wydarzenie jest adresowane do Studentów I roku kierunku Pedagogika

Materiały promocyjne na FB Instytutu Pedagogiki
Fot. archiwum APS

Wydarzenie „Pociąg do specjalności” było adresowane do studentek i studentów I roku kierunku pedagogika, a jego celem było zapoznanie studentów z ofertą czterech specjalności na tym kierunku, tj. animacją społeczno-kulturową, edukacją dorosłych i coachingu kariery zawodowej, psychopedagogiki kreatywności oraz edukacją medialną i technikami dziennikarskimi. Na łamach „Czwartego Piętra” prezentujemy, co nasze koleżanki i nasi koledzy „szepotali” studentom.

Edukacja dorosłych i coaching kariery zawodowej

Dynamika przemian współczesności przynosi wiele nowych rozwiązań technologicznych, organizacyjnych, kreatywnych i edukacyjnych. Ich rozpatrywanie, biorąc pod uwagę wciąż ujawniające się tendencje i wdrożenia, nie może mieć charakteru rozłącznego, trzeba spojrzeć na nie zdecydowanie interdyscyplinarnie. Takie podejście umożliwia nie tylko tworzenie i efektywną pracę zespołów eksperckich, ale przede wszystkim ukierunkowuje na stałe dowartościowywanie motywacji ujmującej

zdobywanie nowej wiedzy i nowych umiejętności.

Nie ma, tym samym, uzasadnienia dla inercyjnych podejść pracowniczych w odniesieniu do wykonywanych obowiązków zawodowych, natomiast szczególne znaczenie dla twórczego wykorzystywania posiadanych potencjałów ma zainteresowanie kompetencjami przyszłości, samokształcenie i tworzenie organizacji uczących się. Ważne w tym procesie są również drogi pomagające sprostać tym nowym wyzwaniom,

dające poczucie satysfakcji z dokonanych wyborów.

Uwzględniając wskazany kontekst, zaproponowano na studiach stacjonarnych I stopnia specjalność **edukacja dorosłych i coaching kariery zawodowej**, która przygotowuje studentów do nauki dla zmian, podkreślając wartości edukacji całościowej, będącej główną szansą odnajdywania siebie w środowisku społecznym, ale również przedsiębiorczym, co daje pełne rozumienie oferowanych informacji i dóbr, jednak przede wszystkim sprzyja umiejętności ich właściwej interpretacji, zapobiegającej błędom i dramatom, które mogą się pojawić z racji podjętych wyborów. Należy więc wyraźnie podkreślić, że edukacja dorosłych to przyszłość, specjaliści z tego obszaru będą poszukiwani, by realizować zadania wynikające z potrzeb nieustannych przemian warunków życia.

W obszarach doświadczania nowych wyzwań mogą mieć miejsce różne sytuacje, dlatego niezbędne jest zapewnienie możliwości współpracy ze specjalistami, którzy pomogą rozwiązać dylematy i ujawnić nieodkryte potencjały indywidualne dla wyznaczania dalszych kierunków aktywności.

Prezentowana specjalność przygotowuje do tych zadań, bo uwzględnia m.in. takie przedmioty kształcenia, jak: dydaktyka dorosłych, metodyka kształcenia dorosłych, doradztwo kariery, psychologia dorosłych, coaching indywidualny, metodyka coachingu zawodowego, radzenie sobie ze stresem, przywództwo organizacyjne, warsztat intrapsychiczny, samokształcenie, diagnoza zawodowa i inne.

Podejście realizacyjne do specjalności zakłada również jej transformację, specjalność będzie rozbudowywana adekwatnie do przemian rzeczywistości, już dzisiaj mających rozmaite oblicza dotyczące choćby zastosowań SI, immersji, problemów wyrównywania szans edukacyjnych, nowych koncepcji szkoły czy konieczności otwarcia się pracowników na twórczą pracę zespołową. Niezbędne więc będzie silniejsze docenianie znaczenia wsparcia osobowego w danych dziedzinach związanych z kompetencjami zawodowymi i ich rozbudowywanie. Przedstawiana specjalność studiów bierze tę kwestię pod uwagę, będzie przygotowywać studentów do prowadzenia procesu rozwoju osobowego.

Zasadne jest zatem przywołanie maksymy Stanisława Witkiewicza: „Żeby ludzie zawsze wiedzieli, co jest ważnego, co jest mniejszego znaczenia, o wiele mniej nieszczęścia by było na świecie”.

Specjalność **edukacja dorosłych i coaching kariery zawodowej** respektuje tę myśl, bez zwracania uwagi na codzienną weryfikację treści dni nie będzie inspirujących dróg rozwojowych, a przecież to one mogą postawić jakże ważne pytanie: „Dlaczego wyruszyłem/wyruszyłam w tę właśnie podróż możliwości?”.

Promocja specjalności miała miejsce w październiku 2023 roku w ramach prezentacji organizowanych w Instytucie Pedagogiki Akademii Pedagogiki Specjalnej. Pracownicy Zakładu Pedagogiki, wraz z prowadzącą zajęcia coachingowe dr Wiolettą Dziarnowską, którzy tę specjalność utworzyli i koordynują, zdecydowali się na autorskie podejście dotyczące

Fot. archiwum APS

zapoznania się studentek i studentów z jej charakterystyką. Wykorzystano m.in. tematyczne rozmowy z kandydatami w Kawiarence Coachingowej, bezpośredni kontakt z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia dydaktyczne w ramach planu studiów tej specjalności, a dzięki pełnemu zaangażowaniu osób będących na III roku specjalności zaprezentowana została piosenka o coachingu. Dla potrzeb tego wydarzenia został przygotowany wystrój sali (plakaty, film z zajęć dydaktycznych, broszurki), niepowtarzalną atmosferę autentyczności nadali wydarzeniu studenci. Uczestnikom spodobała się taka właśnie koncepcja prezentacji naszej specjalności, a na koniec każdy z nich otrzymał zakładkę do książki zawierającą najistotniejsze informacje o specjalności.

Warto dodać, że absolwenci tej specjalności mają duże szanse zaistnienia na rynku pracy, mogą być zatrudnieni w obszarze edukacji dorosłych (kursy, szkolenia, prezentacje, kursokonferencje, treningi i inne), jak również w obszarze

coachingu (doradztwo w rozwoju zawodowym, wykorzystywanie umiejętności diagnostycznych i koncepcyjnych w analizie procesu pracy w różnych instytucjach, rozpatrywanie związków przywództwa z coachingiem, choćby podczas sesji warsztatowych, ale rozłożonych w czasie).

Edukacja dorosłych i coaching kariery zawodowej to więc specjalność odpowiadająca trendom teraźniejszości i wyzwaniom przyszłości (potrzeba stałego rozwoju zawodowego i profesjonalnego reagowania na trudności oraz dylematy, które mogą się w tym obszarze pojawić). Ponadto umożliwia dalszy tok kształcenia na studiach II stopnia (magisterskich).

Trzeba więc uwierzyć, że przyszłość edukacji to nie tylko obszar szkoły, ale właśnie też kreujący jej oblicza poza nią. Jest to bardzo ważne wyzwanie, które winno być brane pod uwagę już dzisiaj, a przedstawiona specjalność studiów to założenie bierze szczególnie pod uwagę.

Jarosław Michalski, Jolanta Wiśniewska

Animacja społeczno-kulturowa – specjalność zmienia świat

W działania na rzecz promocji specjalności animacja społeczno-kulturowa zaangażował się cały zespół tworzący Zakład Kulturowych Podstaw Pedagogiki i Pedagogiki Ogólnej, a także studentki II roku naszej specjalności.

Przybliżając studentom specyfikę ASK, zaznaczono, że jest ona stworzona z myślą o osobach otwartych na każdego człowieka, niezależnie od jego specyficznej sytuacji życiowej,

a także zorientowana na działania służące zmianie rzeczywistości społecznej – tak, by odpowiadała społeczno-kulturalnym potrzebom jednostek, grup i społeczności.

Zaprezentowaliśmy zrealizowane przez studentów specjalności projekty animacyjne, by podkreślić, że uczymy się w działaniu i już w trakcie studiowania pozytywnie przekształcamy świat.

Odnieśliśmy się do konkretnych kompetencji, które są w ten sposób rozwijane, identyfikując wśród nich tzw. kompetencje przyszłości znajdujące się na liście topowej dziesiątki kompetencji pożądaných na rynku pracy.

Identyfikacji miejsc zatrudnienia absolwentów animacji społeczno-kulturowej służyła zabawa z wykorzystaniem lotek i tarczy strzeleckiej – „ustrzelone” pozycje (np. domy kultury, organizacje pozarządowe, samorządy lokalne, przedsiębiorstwa zaangażowane w realizację idei społecznej odpowiedzialności biznesu) były charakteryzowane głównie w kontekście wskazywania na absolwentki i absolwentów ASK,

Fot. archiwum APS

którzy w nich pracują oraz na specyfikę realizowanych w nich działań.

Wydarzenie zwińczyła aktywność z wykorzystaniem chusty animacyjnej Klanza. Miała ona charakter zarówno integracyjny, jak i diagnostyczny (predyspozycje kandydatów do pracy w zawodzie animatora).

Studentów interesowały przede wszystkim kwestie związane z potencjalnymi miejscami

zatrudnienia, a także z realizowanymi projektami animacyjnymi. Zgłaszane pytania dotyczyły również kompetencji rozwijanych w toku studiowania specjalności.

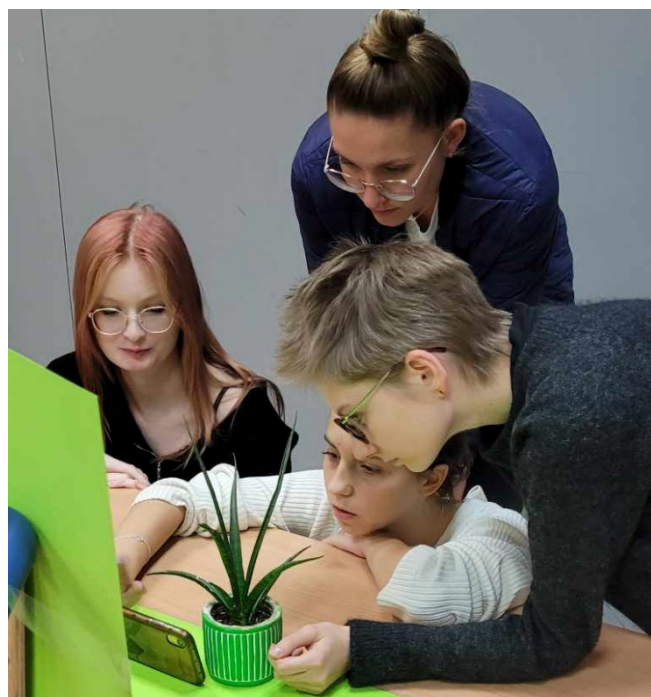
W pierwszej turze rekrutacji animację społeczno-kulturową wybrało 16 studentów, ostatecznie przyjętych zostało 20 osób.

Agnieszka Zamarian

Edukacja medialna i techniki dziennikarskie

Edukacja medialna i techniki dziennikarskie kształci kompetentnych i refleksyjnych specjalistów innowatorów w zakresie edukacji medialnej, specjalistów poszukiwanych na rynku pracy (pedagog medialny, dydaktyk aplikacji multimedialnych, metodyk edukacji na odległość, specjalista ds. uzależnień od mediów cyfrowych). Program kształcenia pozwala na uzyskanie wiedzy umożliwiającej rozumienie procesów zachodzących w przestrzeni medialnej, a następnie kreatywne wykorzystanie tej wiedzy w procesie świadomego i krytycznego rozumienia oraz w celu projektowania różnorodnych przekazów medialnych, a także ich efektywnego zastosowania w działalności edukacyjnej, promocyjnej i twórczej w obszarze współpracy z mediami. W ramach kształcenia specjalnościowego studenci nabywają wiedzę i umiejętności tworzenia oraz stosowania przekazów medialnych oraz do tworzenia oferty kształcenia z zakresu edukacji medialnej w instytucjach edukacyjnych i medialnych. Absolwent tej specjalizacji pozostaje atrakcyjny na rynku pracy również dla sektora komercyjnego (np. firm eventowych, szkoleniowych, firm związanych z turystyką) i medialnego (branży PR i reklamy, portali internetowych, mediów społecznościowych itp.).

Media kształtują współczesny świat, a edukacja w tym zakresie jest palącą potrzebą. Z nami nauczysz się kreatywnego projektowania przekazów medialnych oraz ich zastosowania w działalności edukacyjnej i promocyjnej. Staniesz się specjalistą technik dziennikarskich i kompetentnym, refleksyjnym innowatorem posługującym nowymi technologiami. W programie specjalności przewidzieliśmy takie tematy, jak badanie mediów, znaczenie mediów we

Fot. archiwum APS

współczesnym świecie, ale proponujemy również warsztaty dziennikarskie, poznawanie technik audiowizualnych i elementów grafiki komputerowej czy realizację etiud filmowych. Zapoznasz się z tematyką zagrożeń związanych z aktywnością dzieci i młodzieży w cyberprzestrzeni, ale i sposobami wykorzystania narzędzi cyfrowych we własnej działalności badawczej czy projektowej.

Łącząc kompetencje pedagogiczne i dziennikarskie, z powodzeniem poradzisz sobie w takich zawodach, jak pedagog medialny, dydaktyk aplikacji multimedialnych, metodyk edukacji na odległość czy specjalista do spraw uzależnień od mediów cyfrowych. Chcesz zdobyć pracę w atrakcyjnym zawodzie – Z nami to możliwe!

Sylwia Galanciak

Psychopedagogika kreatywności

Fot. archiwum APS

Program studiów na specjalności psychopedagogika kreatywności jest odpowiedzią na społeczne oraz gospodarcze oczekiwania XXI wieku. Od współczesnego człowieka oczekuje się kreatywności i pomysłowości, dlatego celem studiów na psychopedagogice kreatywności jest wykształcenie przedsiębiorczych pedagogów, którzy umieją rozwijać w ludziach kreatywność i uczyć ich twórczości. Dzięki rozwijaniu umiejętności myślenia twórczego i projektowego oraz pracy z grupą specjalność przygotowuje do: rozpoznawania i stymulowania kreatywności, prowadzenia treningów i szkoleń z tego zakresu, a także projektowania autorskich programów i działań edukacyjnych zorientowanych na wspieranie potencjału twórczego dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych. Specjalizacja umożliwia zdobycie kompetencji potrzebnych dla samodzielnego prowadzenia grup warsztatowych i treningowych, zarówno w placówkach edukacyjnych, firmach szkoleniowych, instytucjach kultury, jak i różnego rodzaju organizacjach pozarządowych oferujących wsparcie dla dzieci, rodziców oraz nauczycieli.

Psychopedagogika kreatywności to wyjątkowa propozycja dla tych, którzy chcą rozwijać swoją pomysłowość i innowacyjność. Program specjalności łączy elementy pedagogiki, psychologii i komunikacji społecznej. Absolwenci specjalności mogą zostać trenerami, metodykami

nauczania twórczości, animatorami, specjalistami do spraw organizacji szkoleń, moderatorami sesji twórczego rozwiązywania problemów lub projektantami usług edukacyjnych. Ta specjalność jest idealna dla tych, którzy lubią twórcze wyzwania, chcą rozwijać własną kreatywność i pomagać w jej rozwijaniu innym.

Podczas dnia promocji specjalności udało nam się wspólnie zbudować wieżę – i to bez wiedzy inżynierskiej! Osoby uczestniczące w prezentacji specjalności były zainteresowane programem studiów oraz panującym na niej klimatem. Bezcennych odpowiedzi na stawiane przez nie pytania udzieliły studentki III roku specjalności, które były współorganizatorkami tego wydarzenia. W pierwszym etapie rekrutacji specjalność wybrało 26 osób, ostatecznie przyjęto 21 z nich. Od nowego semestru osoby te zasilą liczną już grupę pedagogów twórczości i być może w przyszłości odmienią oblicze obecnego systemu edukacji.

Wszystkim, którzy zainteresowali się naszą specjalnością, serdecznie dziękujemy za uwagę, a osobom, które przyjęliśmy na specjalność, serdecznie gratulujemy pomysłowości i determinacji!

Pracownicy Zakładu
Psychopedagogiki Kreatywności

Fot. archiwum APS

Trzęsienie ziemi, wybory i cyrk

Bałem się podczas trzęsienia ziemi i w dniu wyborów parlamentarnych. Bałem się podczas popisów akrobatów pod kopułą cyrku. Bałem się za każdym razem inaczej.

W Agadirze zatrzęsło o 23.11 z siłą niemal siedmiu stopni w skali Richtera. Zginęło trzy i pół tysiąca osób. To był najsilniejszy wstrząs w Maroku po roku 1960, kiedy to żywioł zabił dwanaście tysięcy ludzi i zmiotł z ziemi całe miasto. To było pierwsze, i mam nadzieję – ostatnie, trzęsienie ziemi w moim życiu. Najbardziej dziwne i ekstremalne uczucie niepokoju, jakiego doznałem. Dalekie od tego, co widziałem w filmach grozy czy relacjach telewizyjnych z miejsc ludzkich tragedii. 15 września, godzina 23.11 – te cyfry zapamiętam na zawsze. Patrzyłem na chwiejące się ściany, słyszałem huk ruszających się betonowych konstrukcji hotelu. Patrzyłem na wodę w basenie marszczącą się, jakby była podłączona do prądu. Na ludzi biegających w popłochu i osłupiałych, jakby zmorzonych sennym koszmarem, strachem pomieszonym z niedowierzaniem, że to

Nocleg pod chmurką w Agadirze

Fot. Marek Siwicki

Przed hotelem w Agadirze

Fot. Marek Siwicki

się dzieje naprawdę. To trzęsienie ziemi. Czy się bałem? Tak!

Czekałem, aż się uspokoi... To targanie ziemią, budynkami i wszystkim, co wydawało się silne. Trzęsło zaledwie kilkanaście sekund. Zabieram z pokoju dokumenty, lekarstwa, swetry. Patrzę na bladego jak ściana managera hotelu. Mówi, że nic nie wie. Że trzeba wyjść przed hotel... Na połyskujących zewsząd ekranach

komórek wyświetla się jedna, ta sama aplikacja z pulsującym czerwonym epicentrum trzęsienia – jakies 130 kilometrów od nas. To niby daleko, ale i blisko! Mamy dużo szczęścia. Poduszki, kołdry, materace, kanapy, leżaki – wszystko, na czym da się spać, zalega na trawnikach. Marokańczycy mówią, że trzęsienia to tu nie pierwszozna. W Agadirze zdarzają się często i nie są tak straszne, jak sześćdziesiąt lat temu. Chłopak z czarną czupryną – na oko góra dziesięciolatek – sięga po szklankę wody. Jego rodzice tłumaczą, że będą pewnie wtórne trzęsienia, że nikt nie wie, co będzie dalej, bo tak jest zawsze. Pocieszają i radzą, by przespać noc pod gołym niebem.

Za dnia sytuacja się stabilizuje i życie – pozornie – wraca do normy. Król Maroka ogłasza

czterodniową żałobę. Nie warczą basenowe głośniki z napastliwą muzyką, żadnych występów, ćwiczeń z animatorami, aerobiku – zachęcających zwykle do tanecznych szaleństw. Grozę uplecioną z niepokoju, niepewności i strachu potęgują doniesienia z Gór Atlasu i Marrakeszu. Stacje telewizyjne non stop pokazują zniszczenia, ludzkie tragedie, ofiarnie pracujących ratowników. Koczujące na lotnisku tłumy...

To były najdziwniejsze wakacje w moim życiu. W kilkanaście sekund uświadomiłem sobie, jak może wyglądać początek końca. Jaką władzę ma żywioł, jak może zmiatać jednym ruchem to, co człowiek budował przez wieki. Jak może wyglądać ludzka bezsilność wobec grozy. Bałem się, odnotowując rosnącą wciąż liczbę zabitych i zaginionych. Kiedy doszła do trzech i pół tysiąca, przestałem liczyć... Zawsze niechętnie wyjeżdżam z wakacji, z miejsc wymarzonych, gdzie zawsze chcę mieć widok na wielką wodę – najlepiej ocean. Tym razem odliczałem każdy dzień do odlotu. Odetchnąłem, kiedy samolot oderwał się od płyty lotniska i wzbił na wysokość przelotową, a pilot zakomunikował, że można odpiąć pasy. Odetchnąłem dystansem do spraw, które tylko z pozoru były do tej pory ważne. Odetchnąłem przekonaniem, że warto żyć z dala od codziennej i absorbującej bez większego sensu „napinki”.

Pewnie dlatego łatwiej miałem w październiku, miesiąc później – *nomen omen* też piętnastego – kiedy siedziałem jako jeden z wielu milionów przed telewizorem i o pamiętnej godzinie 20.00 podano szacunkowe wyniki wyborów do parlamentu. To było jak trzęsienie ziemi, ale jakże inne niż to w Agadirze, zatrzęsło krajem w innym zupełnie wymiarze. To nasze trzęsienie i tamto w Agadirze wiązało to, że wiara czyni cuda. Wierzyłem, że miejsce strachu zajmie spokój i wszystko wróci do normalności. Jedno i drugie trzęsienie było pełne napięcia, z mdlącym bólem brzucha – jak w dobrze znanym wielu „wykszałciuchom” czekaniu na wynik egzaminu. I tu, i tu niemożliwe stało się możliwe. Przeżyłem tamto trzęsienie ziemi, z naciskiem na „przeżyłem”, ale nie potrafiłem się cieszyć. Temu w Polsce towarzyszyłem emocjami, doczekałem szczęśliwego finału i nic mnie nie hamowało przed wybuchem radości. Mimo że nie przepadam za polityką, wszelkimi wyborami, referendum, wskazywaniem i wybieraniem pod dyktando

Wata cukrowa w Cyrku Zalewski

Fot. Marek Siwicki

politycznego podgrywania na emocjach z użyciem hipokryzji.

Lubię inne wariacje enigmatyczne. Jak choćby te ze sceny Ateneum w Warszawie i sztuki pod tym samym tytułem z popisem Grzegorza Damińskiego i Krzysztofa Tyńca. Wolę sztukę z teatralnej sceny i cyrkowej areny, a nie polityczny teatr i polityczny cyrk, gdzie areną i sceną staje się sala sejmowa. Odpowiada mi scena prawdziwa, a nie ta tworzona metaforycznie – z kreowanymi popisami populistów. Złoszczę się zatem, kiedy cyrku i teatru nadużywa się jako metafory do określania politycznej hucpy. Kocham teatr i cyrk, ale tylko teatr i cyrk prawdziwy, a nie jego odmianę stworzoną na potrzeby politycznego i medialnego kuglarstwa. W cyrku, tym pachnącym brezentem namiotu i olejem z popcornu, przeżywam co prawda chwile strachu, ale paradoksalnie cudownie odpoczywam. Zaglądam za kulisę, zerkam na clowna sprzedającego balony, na radosne dzieciaki zlizujące z patyka cukrową watę. Kupuję orzeszki w czekoladzie

i siadam jak najbliżej areny, by z dziecięcą radością chłonąć pokazy motocyklistów szalejących pod kopułą namiotu w niekończących się elipsach, zamkniętych w niewielkiej kuli. Popisy na trapezie, ekwilibrystykę czy wyczyny magika wbijającego szpady w skrzynię, w której zamknięta jest długonoga dziewczyna. Odjeżdżałem emocjonalnie w zaczarowany marzeń świat, czując ulgę i radość po udanym cyrkowym numerze. Radość podszyta baniem się, strachem. Cyrk bowiem to takie miejsce, gdzie pełno dziwów, gdzie obowiązuje pakt między widzem a artystą showmanem. O tym drugim pisał François Mauriac, że artysta cyrkowy „Nie może nigdy pozbawić się prawa, by publiczność trochę oszukać”. Lubię takie miejsca, gdzie sztuczki, kunszt i nieprzeciętne umiejętności artystów zapierają dech w piersiach. Cyrk to przestrzeń wielce intrygująca i metaforycznie niesłusznie postpowana. Cyrk to miejsce, gdzie mogę się trząść i ze strachu, i ze śmiechu.

Marek Siwicki

Muzeum sztuki cyrkowej w Julinku

Fot. Marek Siwicki

Kącik pani Dorotki

Szanowni Państwo,

uprzejmie przypominam o ważnych terminach.

5 stycznia 2024 r. (piątek) – złożenie przez promotorów list studentów (wraz z tematami prac), którzy uzyskali zgodę dyrektora studiów na powtarzanie ostatniego semestru seminarium dyplomowego

18 stycznia 2024 r. (czwartek) – ostatni dzień składania przez studentów powtarzających ostatni semestr seminarium dyplomowego prac dyplomowych w systemie APD i zatwierdzenia raportu z systemu antyplagiatowego przez promotora

Do 31 stycznia 2024 r. (środa) – zgłoszenie przez nauczycieli akademickich dyżuru w przezwie zimowej (jeden dyżur

Do 14 lutego 2024 r. (środa) – zgłoszenie dyżurów na semestr letni

19 lutego 2024 r. (poniedziałek) – pierwszy dzień semestru letniego

Do 26 lutego 2024 r. (poniedziałek) – złożenie protokołów przedmiotów realizowanych w semestrze zimowym

Protokoły i egzaminy

STUDIA STACJONARNE

26 stycznia 2024 r. (piątek) – ostatni dzień zajęć dydaktycznych w semestrze zimowym

29 stycznia – 02 lutego 2024 r. – zimowa sesja egzaminacyjna (przeprowadzenie egzaminów w pierwszym terminie)

5–9 lutego 2024 r. – przerwa zimowa

12–16 lutego 2024 r. – zimowa sesja poprawkowa (przeprowadzenie egzaminów i zaliczeń na ocenę poprawkowych)

Do 18 lutego 2024 r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę dyrektora studiów na powtarzanie ostatniego semestru seminarium dyplomowego magisterskiego

18 lutego 2024 r. (niedziela) – ostatni dzień semestru zimowego

PROTOKOŁY

- **do 28 stycznia 2024 r. (niedziela)** – zaliczenie, zaliczenie seminarium dyplomowego
- **do 4 lutego 2024 r. (niedziela)** – zaliczenie na ocenę, egzamin
- **do 18 lutego 2024 r. (niedziela)** – zaliczenie na ocenę poprawkowe, egzamin poprawkowy

STUDIA NIESTACJONARNE

Do 18 lutego 2024 r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę dyrektora studiów na powtarzanie ostatniego semestru seminarium dyplomowego magisterskiego

18 lutego 2024 r. (niedziela) – ostatni dzień semestru zimowego

PROTOKOŁY

- **do 16 lutego 2024 r. (piątek)** – zaliczenie, zaliczenie seminarium dyplomowego
- **do 18 lutego 2024 r. (niedziela)** – zaliczenie na ocenę, egzamin
- **do 18 lutego 2024 r. (niedziela)** – zaliczenie na ocenę poprawkową, egzamin poprawkowy

Niech tegoroczne Święta Bożego Narodzenia przyniosą Państwu zasłużony odpoczynek i wytchnienie.

Niech każda chwila Świąt Bożego Narodzenia żyje własnym pięknem, a Nowy Rok obdaruje Państwa pomyślnością i szczęściem.

Dorota Gołuch

tel.: (22) 589-36-56

e-mail: sekretariatip@aps.edu.pl

Zbliżają się Święta, a za nimi czeka już kolejny rok. Czas tak szybko płynie. Obowiązki i praca regulują rytm dni. Możemy się tylko cieszyć, że w naszym przypadku praca bywa również pasją – i oby jak najczęściej!

Kochane Koleżanki, Drodzy Koledzy,
Redakcja „Czwartego Piętra”,

która mówi do nas i o nas, i która chciałaby być głosem całej społeczności, życzy Wam i sobie, by pasja, łącząc się z pracą zawodową, przynosiła nam zawsze dużo satysfakcji w różnych dziedzinach życia, i żebyśmy mieli zdrowie i siły, by realizować plany zawodowe i prywatne.

Przede wszystkim jednak życzymy, żebyśmy wszyscy umieli w tym pędzie dać sobie czas na zatrzymanie, na rozmowy i spojrzenia, szczerze uśmiechy, żebyśmy nauczyli się zauważać, że jesteśmy częścią zespołu, który razem może przenosić góry. I oby te góry były ze złota!

Redakcja „Czwartego Piętra”

